

GOLF bladet

NUMMER 3 • 2010

WWW.GOLFBLADET.SE

Tack för showen

Richard!

OOSTHUIZEN ÖVERLÄGSEN PÅ ST ANDREWS
GOLF PÅ HISTORISK MARK I NORMANDIE
FREDRIK ANDERSSON HEDS VIKTIGASTE MATCH
DET VI MLAR AV GOLFPÄRLOR I NORRA TYSKLAND
MER GOLF FÖR PENGARNA PÅ HUVUDSTADENS GOLF

I DRÖKENS LAND

PÅ WALES FLAGGA FINNS EN DRAKE SOM HÄRRÖR FRÅN MABINOGLIONS HISTORIA LLUDD AND LLEFELYS, OM EN KAMP MELLAN EN RÖD DRAKE OCH EN INVADERANDE VIT DRAKE - VILKET OCKSÅ UTMÄRKT KAN SYMBOLISERA DEN KOMMANDE KAMPEN MELLAN EUROPA OCH USA NÄR RYDER CUP SPELAS PÅ CELTIC MANORS TWENTY TEN COURSE.

TEXT MICHAEL BROSTRÖM

GOLFBLADET TOG FLYGET till Heathrow och körde sedan den utmärkta motorvägen till Celtic Manor och checkade in på magnifika Celtic Manor Resort, med två hotell, fem restauranger, ett enormt SPA, Storbritanniens största konferenscenter och tre helt olika golfbanor.

Redan när vi släppt ned väskorna i det stora och lyxiga rummet inser vi att här har man tänkt lite extra på detaljerna. På ett litet bord finns nämligen tre små spett med marshmallows som ska doppas i en mäktig chokladsås. Den kick man får av det får reströttheten att smälta bort och erkännas av ett härligt välbehag.

En snabb dusch senare tar vi den smidiga shuttle-servicen som transporterar gäster kors och tvärs över resorten till The Lodge, ett brasserie i klubbhuset på Roman Road. Här serveras en härlig havsaborre med ugnrostade grönsaker och vit sparris som ackompanjeras av ett utmärkt vitt vin. Efter måltiden är det dags att krypa till kojs eftersom morgondagen lovar fint väder och 36 hål med början på Ryder Cup-banan Twenty Ten Course.

VATTEN, VATTEN, VATTEN

Efter en stadig frukost i den trevliga frukostmatsalen tar vi oss ned till klubbhuset på Twenty Ten Course där vi får en förstklassig behandling med folk som bär våra bagar och transporterar oss ned till rangen. Här får dock inte Ryder Cup-

spelarna träna, eftersom sponsortälten ska stå här. De får i stället använda en range som specialbyggt enkom för dem och som nås via en likaledes specialbyggd bro - som bara den kostat två miljoner pund!

Sir Terry Matthews, miljardär och ägare till hela resorten, har inte sparat på några kostnader och ryktas ha spenderat över 100 miljoner pund av sina egna pengar - vilket väl får sägas vara ett vrakpris för att få Ryder Cup. Den bana som det ursprungligen var tänkt att man skulle spela på dög dock inte och i stället kallades Robert Trent Jones Jnr. in för att rita en ny bana.

Resultatet blev Twenty Ten Course, en tuff utmaning för de flesta, med massor av hål där dramatikerna i matchspel verkligen kan briljera. Banan är 6851 meter från backtee med par 71 och har massor av vattenhinder i spel. På sju av de sista tio hålen kan matchlyckan svänga i en blöt grav. För oss är banan kanske aningen för svår på första besöket och banrekordet på 63 är aldrig hotat.

MODIGA CHANSAR!

Vi trivs dock bra och många av hålen är riktigt bra, även för oss vanliga golfspelare, med signaturhålet, det fjortonde, ett riktigt vasst par 4-hål som den verkliga favoriten. Här måste man slå ut en bra drive över vatten till och få den att stanna på ett lurigt landningsområde innan nästa vattenhinder. Det korta inspelet är sedan riktigt fräckt till en flagga längst bak till vänster där bara den

riktigt modige vågar chansa på att limma inspelet.

Även hålet efter är bra - särskilt om man vågar chansa på att driva green i stället för att ta sig an det ganska mondäna dogleg som verkar vara det "normala" alternativet. Här får man trycka till bollen rejält för att komma över tjock ruff till en avlång green där vatten lurar både till vänster och bakom greenen.

Både sexton, ett mycket bra och tufft par 4-hål, och sjutton, ett par 3-hål som kan bli riktigt tufft om det blåser upp, är sedan hål där par är en bra score, medan avslutningshålet sannolikt kräver minst en birdie för att hålla jämna steg med motståndaren. Om de sätter fram tee under Ryder Cup kan det bli långa sekunder när bollen är i luften innan spelarna kan börja andas igen efter att den landat på andra sidan den lilla dammen kort green.

MER ÄN BARA RYDER CUP

Celtic Manor Resort har två banor till, den ena en Colin Montgomerie-signerad och mycket kuperad bana från 2007, som verkligen kräver talang och finess om man vill scora. Den som går snarare än åker golfbil får en rejäl genomkörare och slipper ställa sig på löpbandet i resortens mycket välutrustade och rymliga gym. Banan är 5361 meter och har tre par 3-hål och två par 5-hål på första nio hålen samt två par 3-hål och inget par 5-hål på vägen in för par 69.

När fotografen hånflinande sänker segerputten i en redan från början ojämn match på ganska fräcka hål 16 hörs en del osande svordomar över kraftigt kuperade banor med några blinda slag. Om man har större tolerans för kuperade hål är det dock en ganska trevlig layout med flera både snygga och roliga hål - varav några är rena munsbitar för långtslående medan andra kräver två rejäla smällar för att nå fram.

Efter en fantastisk middag på resortens franska brasserie och en god natts sömn tar vi oss an den tredje banan, Roman Road, som är anläggningens trevligaste layout. Detta beror kanske på att den är ritad av självaste Robert Trent Jones Sr. Den gamle mannen har mer talang än sin son, därom råder ingen tvekan, och det märks tydligt på den underbara känsla man får på många av hålen.

I den sol som tittar fram under rundan får man nästan rysningar både av det majestätiska hotellet som tornar upp sig över några av hålen och golfbanans utsökta design, särskilt på de många bra par 4-hålen, där man ofta själv kan välja svårighetsgrad genom att chansa på en lyckad drive och få ett enklare inspel, men ett tufft läge om man missar.

Banan stod värd för Wales Open i flera år och är en lagom svår utmaning för bättre spelare som väljer banans backtee, 5957 meter, samtidigt som den är en ypperligt trivsamt sällskapsbana för de som hellre väljer vanlig herrtee, 5522 meter, eller damtee, 4868 meter. Den marginella skillnaden mellan herrtee och damtee förklaras av att herrar spelar banan som par 70 medan damer spelar den som par 72.

TIDEN HAR STÅTT STILLA

För den som bara vill skämma bort sig själv en långhelg är Celtic Manor Resort ett ypperligt alternativ. Vi ville dock gärna krydda resan med lite linksgolf och satte oss i bilen och for den knappa timmen till kusten väster om Cardiff för att i rent konsumentupplysningsssyfte spela oss igenom några linksbanor.

Vår första anhalt blev Pyle & Kenfig GC. Här verkar tiden ha stått stilla, såväl på banan som i det charmiga lilla klubbhuset med en bar där träbänkarna och dekoren ger en genuin känsla av klassisk brittisk golf. Ett par Guinness och en klassisk curry med half and half, ris och pommes frites, värmer gott innan vi tar oss an den kraftiga vind som blåst upp.

Här kan linksälskaren njuta i fulla drag av hårda fairways och greener där bollen ska rulla mer än flyga. Djupa bunkrar, knepiga spellinjer och de så otroligt vassa ärttörnebuskarna kompletterar bilden och trots ganska bra spel är det ingen tvekan om att banan vinner över oss - men vad gör väl det när man får spela på en sån här bana?

Väl tillbaka på Celtic Manor tar vi en snabb dusch och går sedan ned till hotellets riktiga gourmetrestaurang, The Crown at Celtic Manor, som är ett partnerskap med The Crown at Whitebrook, en restaurang med stjärna i Guide Michelin. Den lyxiga känslan infinner sig omedelbart när hovmästaren, likt Jean-Philippe i Hell's Kitchen, välkomnar oss och visar oss till vårt bord.

Efter amuse-bouche, förrätt, mellanrätt och huvudrätt serveras en efterrätt i form av en chokladmousse med hallonsorbet, som är så god att det krävs en vilja av

stål för att inte böja sig ned och slicka tallriken. Fotografens ostbricka var enligt uppgift välsmakande, men vi som satt runtomkring hade gärna sett att han avstått från ostsorten "The Stinking Bishop", som mycket väl levde upp till sitt namn ...

MAGNIFIK LINKSBANA

Lyxresort och Ryder Cup-bana i all ära, men den riktiga pärlan på den här resan är Royal Porthcawl, en klassisk linksbana från 1891 med havsutsikt på alla hål och varenda klubba i bagen får rastas.

Efter mjukstarten på första hålet är andra hålet ett fantastiskt golfhål som man gärna skulle vilja spela varenda dag. Det är långt, in i den förhärskande vinden och halvblint från tee - två bra slag till rätt platå på greenen kan ge en chans på en välförtjänt birdie, men det är roligare att missa green och med finess och fantasi försöka rädda par.

Bara de tre första hålen spelas intill stranden, men alla hål erbjuder riktigt bra linkskänsla och det är svårt att torka bort ett fånigt leende när man lyckats pressa in ett långt inspel eller tagit sig ur någon av de djupa bunkrarna kring banans tuffa par 3-hål.

Eftersom hålen inte ligger traditionellt ut från klubbhuset och tillbaka får man omväxlande med-, mot- och sidvind, vilket kräver att man har lite koll på hur man skruvar bollen eller håller ned slagen rejält och i stället rullar fram bollen på banans hårda och jämna fairways.

Efter utslaget på 18 står man med ett härligt inspel rakt ned mot vattnet och blåser det lite mot kan hålet spelas ganska långt trots att det är nedför. Efter en missad putt för birdie och förlust av matchen är det bara några steg till baren där vinnaren får äran att bjuda på en Guinness.

ANDRA FÅRSKALLAR

Innan vi far tillbaka till flygplatsen hinner vi spela en sista runda och hamnar då på Southerndown. Banan ligger inte som linksbanor brukar göra intill vattnet, men hålen har tydlig linkskaraktär och ruffklipparna är riktiga får, till skillnad från fårskallarna som spelar på banan.

Inledningen är inte så inspirerande med ett ganska intetsägande par 4 uppför en backe, men efter ytterligare tre par 4-hål som är både bra och vackra kommer ett par 3-hål som direkt blir en favorit. Det är bara drygt 120 meter, men kräver stor precision och en missad green kort eller långt kan kosta både ett och två slag.

Banan spelas inte särskilt lång från herrtee, men greenerna är luriga och det är inte alltid drivern är bästa alternativet från tee. På sista hålet är drivern dock det självklara alternativet eftersom här finns en mycket bred fairway i två platåer. En bra smäll här ger ett känsligt inspel till en ganska lång green och trots att birdieputten missas är det här en riktigt trevlig avslutning på en underbar resa.

BOENDE

Celtic Manor Resort
www.celtic-manor.com

GOLF

Celtic Manor Resort
Twenty Ten, Montgomery, Roman Road
www.celtic-manor.com

Pyle & Kenfig GC
www.pandgolfclub.com

Royal Porthcawl GC
www.royalporthcawl.com

Southerndown GC
www.southerndowngolfclub.com